GODEFRIDUS ADMONTENSIS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 158r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25968
Copyright: Admont, Benediktinerstift

falsam ꝓspnatē uel falsam spem intelligamus. Ysagos earn
olos de tua auferre. ē nulla falsē ꝓspnatus spe hominem
seducere se dblatus hoc m̄ de tua magis earnolus restat. ut
ē cos q phytones in uentre habebant mūficiat. Phytones
in uentre habentes illos sic p̄ducem nominabant. qui in
spū ē p spm̄ in mundū futura ꝓphabant. Sic ē in spū
seō ꝓphare. p̄nuntiare hominē sibi ipsi ē alius. q̄nta sint
bona celestis regni. q̄nta sint mala inferni. sic ē in phy
tone. hoc ē in spū malo ꝓphare. inestimabilia futurē unē
bona parui pendere. inenarrabilia mala inferni. leuio
ra atq; tolerabiliora q̄m sint estimare ē dicere. Igitur
quicūq; ille ē. qui nulla falsa spe seductus constanter
p cēna uita laborauerit. q nullo falso timore corrept
fortit in mia dī spauit. ꝓmittens s gaudia regni celes
tis si bene egerit. p̄ducens s supplicū inferni si male in
xerit. iste cos q phytones in uentre habebant laudabilit
in se ipso mūfecit. Cont̄ hunc sane fortē certamine ma
lignū spē acies suas instruunt. cū hunc mirabili furo
re seuiunt. q̄ admodū figuralit exp̄mit in consequen
tibus cū dr. congregatq; s phylistim. ē uenerūt ē castra
metati st in sunam. castra militantū sunt. st egrue
q̄dē p castra phylistim. multitudo malignor spirituū
exp̄mit. Congregant phylistim. q̄ndo malignī spē
ad pugnandū ē preliandum cont̄ spālem uirtū. malicie
ē nequitie suē telis armant. Yenerunt ē castra metantur
in sunam. qd intūtreat pecus uel dentes siue pupilla.
quando acie oculor interioris hominis suggestionum
suarū tenebrosa caligine obducta ē obnubilata. pecu
ali ē carnali tēptatione cū impugnant. ut in cognati
omb suis quas p dentes intelligimus. carnalia desidia